

СПРАВА «САЙГОЗИЄВ ТА ГОЛОЩАПОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE SAYGOZYUEV AND GOLOSHCHAPOV v. UKRAINE)

(Заяви № 39693/19 та № 45218/22)

Стислий виклад рішення від 16 травня 2024 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на незаконне тримання їх під вартою. Розглянувши скарги заявників, Європейський суд вказав, що коли постає питання про «законність» взяття під варту, лише дотримання національного законодавства недостатньо – будь-яке позбавлення свободи має відповідати меті захисту особи від свавілля. Розглянувши всі надані йому матеріали та зважаючи на свою практику з цього питання, Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі тримання заявників під вартою не відповідало пункту 1 статті 5 Конвенції, та констатував порушення цього положення Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Вирішує об'єднати заяви;
2. Оголошує заяви прийнятними;
3. Постановляє, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з незаконним триманням під вартою;
4. Постановляє, що: (a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.